

עין משפט
גד מצוה

סג:

ר"ן

קונם יין פרק שמיני נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

אא א טיירי סיי רכ:
בב ב ג טיי פיי ח טל
גגגגגגגגגגגגגגגג
לללללללללללללללל
לל טיי כ:
ככ ד טיי טט טט
טטטט טט טט טט
וויי טיי טט טט ג:
גג טיי טט טט טט
טט טט טט טט טט
טט טט טט טט טט

והתניא ^א ע"ר ר"ח אדר עד ר"ח אדר ראשון עד סוף אדר עד סוף אדר ראשון כך היא עיקר הגירסא. וטעמא משום דאדר קמתא ראשון משמע. ואיכא דגרסי עד סוף אדר עד סוף אדר דמשמע ליה דשני אדרים כהוה אחד הן הילכך כי אמר עד ראש מתמר עד ראש חדש אדר ראשון וכו' אמר עד סוף מימקא עד סוף אדר שני: **גב' אלמא פסמא דאדר ראשון הוא.** לגירסא קמא דכמינה בנמתין אחי שפיר דהא חנן דבין צלומו עד ראש זין צלומו עד סוף ראשון משמע. ולאידך נוסחא נמי נראה לי דהכי קאמר כיון דכחדש אחד חשיב ליה מנה אלמא כל מנייניה דאדרים לאדר ראשון הו. ומי ר' יהודה היא דאמר אדר ראשון כותב טמא ואין הכי נמי אליינה דטעומא נעשה בחדש שני אם ראה מונה לאדר ראשון אלמא שסשהו ראה למנות לאדר שני כותב שני דכל כר"מ לא מתקומא מתניין דיון דקאמר דטמא אדר שני משמע ולא ראשון אלמא [חדש] כדפי נפשיה חשיב ליה ^א: ופסגיא.

הגהות הב"ח

(א) בפסגיה עד שיפא
הספא אינו אסור אלא
עד ליל פסח שלא
מתקין זה אלמא עד שפא
שדרך כ"ל: (ב) אם לאסל
שום כ"ל אוחו ז' מתקן:
(ג) אם האומר לחבירו
קונם שאחרי נהנה לי עד:
(ד) אם היו מסובין ו
לשאת: (ה) ר"י ד"ה אלמא
שם וכו' הילכך אסור עד
אדר הראשון:

מוסף רש"י

הרי זה יב"ח המורה,
להפך את נדרו. עמ"ס,
שלא על פי חכם. שם
לומר לו המורה כלום
אמרו. למה נצטקך
וכן אלא בשביל כבודי
אמר כבודי. ומה שלא
אקבל. שאני נרץ. וכבר
הותר הנדר (ש"ל ד"ג).
קונם חבא עלך כל האלה
שהנה ממני (גיטין ע"ג).
אף זה. אם למה תעלה.
יכול להפך את נדרו.
יכול לחבירו לחלו כל
שאלת הכרת חכם (ס"ט).
ויאמר לו הרי אני
כאילו נתקבלתי. היינו
מתוקין לך טובה חלו
התקבלתי ממך. ליתקן ארע
עך (ש"ל ד"ג). וזה
מסרב. מפני (שם) יי
וגורס. הרי מסובין יי
מפניו לאסל אלמא מעט
לשאת ^א קונם לביתך
שאיני נכנס. שדרך שלא
יבנס לביתי. טיפת צוני
שאיני טועם לך. שלא
לאסל אלמא כלום. וישיל
כא. מותר כ"ו ולשמות
ממנו צוני. אלמא לא חליה
מזונה. שלא מתקין
זה. התקרב אל לשום
אבילה ושתייה. מזונה
שטיפו אלמא הריבא. ושון
טיפת עין לא מתקין
זה אלמא למהי מזונה
אלמא לא שתייה שמה
מטעמת (ס"ט).
הדרן עלך קונם יין

פירוש הרא"ש

בפ"ק דרישא פ"א
במקורבית עסקינן. אם כן
מאי אדר ראשון דקאמר
אלמא דהיי אק אם היה
יודע שהיה מעוברת וישא
בדלא ידע:
הדרן עלך קונם יין

והתניא ^א ע"ר ר"ח אדר עד ר"ח אדר ראשון עד סוף אדר עד סוף אדר ראשון כך היא עיקר הגירסא. וטעמא משום דאדר קמתא ראשון משמע. ואיכא דגרסי עד סוף אדר עד סוף אדר דמשמע ליה דשני אדרים כהוה אחד הן הילכך כי אמר עד ראש מתמר עד ראש חדש אדר ראשון וכו' אמר עד סוף מימקא עד סוף אדר שני: **גב' אלמא פסמא דאדר ראשון הוא.** לגירסא קמא דכמינה בנמתין אחי שפיר דהא חנן דבין צלומו עד ראש זין צלומו עד סוף ראשון משמע. ולאידך נוסחא נמי נראה לי דהכי קאמר כיון דכחדש אחד חשיב ליה מנה אלמא כל מנייניה דאדרים לאדר ראשון הו. ומי ר' יהודה היא דאמר אדר ראשון כותב טמא ואין הכי נמי אליינה דטעומא נעשה בחדש שני אם ראה מונה לאדר ראשון אלמא שסשהו ראה למנות לאדר שני כותב שני דכל כר"מ לא מתקומא מתניין דיון דקאמר דטמא אדר שני משמע ולא ראשון אלמא [חדש] כדפי נפשיה חשיב ליה ^א: ופסגיא.

הדרן עלך קונם יין
היה מוסרב כי היה מוסרב בו לשאת בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם וכן המגורש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם הרי אלו מותרות להנות לו שלא נתכוון זה אלא לשום אישות יהיה מוסרב בחבירו שיאכל אצלו ואמר קונם לביתך שאני נכנס בשם טיפת צוני שאני נכנס לשום אישיות וישא צוני שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתייה:

הדרן עלך קונם יין

ההוא מוסרב כי היה מוסרב בו לשאת בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם וכן המגורש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם הרי אלו מותרות להנות לו שלא נתכוון זה אלא לשום אישות יהיה מוסרב בחבירו שיאכל אצלו ואמר קונם לביתך שאני נכנס בשם טיפת צוני שאני נכנס לשום אישיות וישא צוני שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתייה:

הדרן עלך קונם יין

ההוא מוסרב כי היה מוסרב בו לשאת בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם וכן המגורש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם הרי אלו מותרות להנות לו שלא נתכוון זה אלא לשום אישות יהיה מוסרב בחבירו שיאכל אצלו ואמר קונם לביתך שאני נכנס בשם טיפת צוני שאני נכנס לשום אישיות וישא צוני שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתייה:

ההוא מוסרב כי היה מוסרב בו לשאת בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם וכן המגורש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם הרי אלו מותרות להנות לו שלא נתכוון זה אלא לשום אישות יהיה מוסרב בחבירו שיאכל אצלו ואמר קונם לביתך שאני נכנס בשם טיפת צוני שאני נכנס לשום אישיות וישא צוני שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתייה:

הדרן עלך קונם יין